

Επιστροφή του πατέρα από το μέτωπο

00:19:34 Έγινε κηρύσσεται ο πόλεμος ,εεε τα φορητά πρέπει να ξέρετε ότι έχουν ένα χαρτί απ' την αστυνομία ότι σε περίπτωση κηρύξεως πολέμου, την ίδια μέρα, παρουσιάζονται στο αστυνομικό τμήμα

[-Επιτάσσονται!]

Επιτάσσονται και με τον οδηγό τους πάνε όπου τα χρειαστούν. Καιεεε το μεν ένα πήγε ο οδηγός και το άλλο, ο μπαμπάς μου πια ήταν 28 χρονών τότε, δεν ήταν στην πρώτη..

[-Είχε πάει στο στρατό, είχε υπηρετήσει...]

Δεν.. δεν ξέρω, νομίζω ότι δεν είχε πάει στρατό, νομίζω. Δεν το ξέρω. Πάντως πήγε εθελοντής στο... στον πόλεμο!

[-Στο πόλεμο.]

Έφυγε αμέσως εθελοντής εεε το Δεκέμβριο, τον Οκτώβριο του '40 και φτάσανε μέχρι το Αργυρόκαστρο! Γιατί έχω φωτογραφία ...

[-Έχετε φωτογραφία;]

Ναι.

[-Ωραία!]

Ναι, ναι, πρέπει να μου το λέγατε να τις βγάλω αυτές

[-Ναι, ναι αρκετά ενδιαφέρον υλικό αυτό!]

[ΔΑ1]

Εεε που είχε, που φτάσανε με ταα... είναι μπροστά στα φορητά αυτός και ο οδηγός του, ήταν ένας ουλαμός, λεγόταν, ξέρω πως λέγεται, αυτά δεν τα ξέρω τα στρατιωτικά...

[-Καλά τα ξέρετε.]

[Γέλια]

...τα λέγανε πολύ και εεε εκεί βέβαια δεν ξέρω, δεν πολέμησε, γιατί ήτανε οδηγός του φορητού. Κάναν τις μεταφορές, τι κάνανε, και όταν τελείωσε πλέον, χάσαμε

από κει... απ' τους Γερμανούς ,τον πόλεμο και άρχισε η οπισθοχώρηση από την Αλβανία, πήρε το διοικητή του μέσα στο ένα φορτηγό και δεν ξέρω ποιους άλλους και είπε «*Εγώ θα σώσω και τα αυτοκίνητά μου κι εσάς κι εμένα!*» Ταξίδευε νύχτα, την ημέρα τα έβαζαν μέσα σεεε δέντρα και επειδή ήτανε και...

{-Καμουφλάζ!}

... ήταν και με καμουφλάζ ήδη, πώς τα κάνουνε, είδατε τα στρατιωτικά, παρόλο που αυτά δεν ήταν στρατιωτικά αλλά γίνανε. Και τα έσωσε τα αυτοκίνητα και έσωσε και ένα σωρό κόσμο και τους έφερε και ήρθε στην Αθήνα. Κι εγώ θυμάμαι την ώρα που ήρθε.

00:21:55 [*Ηρθε πριν φτάσουν οι Γερμανοί στην Αθήνα φαντάζομαι;*]

Ε ναι βέβαια

[-Ναι,ναι]

τώρα από το Αργυρόκαστρο αν ταξιδεύαν νύχτα και βέβαια τότε οι δρόμοι δεν... θα 'ταν τρεις, δύο μέρες να 'ρθει;

[-Μμμ... και πιο πολύ!]

Να! Πάντως πρέπει, δεν ξέρω αυτό. Εγώ μόνο θυμάμαι, ήταν άνοιξη, δεν ήτανε; Θυμάμαι είχαμε μία ωραία βεράντα και έχουμε στο σπίτι μας, τώρα το άλλαξε ο αδερφός μου γι' αυτό λέω είχαμε, που τον είδα, ενώ δεν τον ήξερα το μπαμπά μου, δεν τον θυμόμουνα! Γεννήθηκα το Δεκέμβρη, έφυγε τον επόμενο Οκτώβρη, τον θυμόμουνα, αλλά εντάξει, δεν είχαμε και φωτογραφίες όπως έχουμε εμείς τώρα. Η μάνα μου δεν είχε ούτε νυφική φωτογραφία! Γιατί παντρευτήκανε την ημέρα που έγινε το κίνημα, 5 Μαρτίου, του Ζέρβα! Εδώ! στην Αθήνα! Και δεν μπορούσανε, μείνανε αποκλεισμένοι στη Καισαριανή [γέλιο] και δεν μπορούσαν να έρθουν ούτε στο σπίτι τους εδώ πέρα και πού να βγάλουν και φωτογραφία. Δεν... , ήτανε περίεργες οι συνθήκες. Τον... ήρθε, ήτανε μέρα..., α! είχαμε μια μεγάλη καγκελόπορτα, γωνιακό το σπίτι μας και από τη μία, το μικρό το δρόμο, καγκελόπορτα και τον βλέπω και φωνάζω "Ο μπαμπά μου!" και το θυμάμαι που έτρεξα, ήταν πάρα πολύ ψηλός, είναι αυτός εκεί! Έτσι πέθανε, 41 χρονώ, εε, πάρα πολύ λεπτός και πολύ ψηλός άνθρωπος, έκατσε κάτω, άνοιξε τα χέρια του και η μαμά μου εκείνη την ώρα άκουσε φωνάζοντας εγώ που φώναξα "ο μπαμπάς μου", βγήκε έξω και εντάξει αγκαλιαστήκανε αυτά δεν τα θυμάμαι. Θυμάμαι ότι...

{ΔΑ1} [-Η πρώτη σας ανάμνηση ήτανε!]

Ναι, μεγάλη ανάμνηση αυτή ήτανε.